

רע"פ 1607/20 - עלי פרא נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 1607/20

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקש:

עלי פרא

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים ב-עפ"ג 66051-09-19 מיום 2.2.2020 שניתן על ידי כב' השופטים: ר' כרמל, ש' רנר ו-ש' ליבוביץ

בשם המבקש:

עו"ד רוית לויים

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטים ר' כרמל, ש' רנר ו-ש' ליבוביץ) בעפ"ג 66051-09-19 מיום 2.2.2020, שבו נדחה ערעור על החלטת בית משפט השלום בירושלים (השופט ג' סקפה שפירא) בת"פ 8983/08 מיום 18.9.2019 בעניין צו מאסר חלף קנס.

2. המבקש ושתי חברות בבעלותו הורשעו בשנת 2009 בשתי עבירות של ניכוי תשומות בלי שיש לגביהן מסמך כאמור בסעיף 38, לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975, ובשנת 2010 הוטלו עליו 24 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 100,000 ש"ח או 10 חודשי מאסר תמורתו.

המבקש לא שילם את הקנס, בחודש ינואר 2015 הוצאה נגדו פקודת מאסר, וזה עוכב בהחלטת בית המשפט ל-90 יום. בחודש נובמבר 2017 הוצאה פקודת מאסר חדשה, אולם בית המשפט המחוזי ביטל אותו בשל פגם בהמצאת ההתראה לפניו. עד לאותו שלב שולמו 3,000 ש"ח על חשבון הקנס.

3. המבקש עדיין לא סיים להסדיר את תשלום הקנס, וביום 17.4.2019 הוצאה לו פקודת מאסר חדשה. בית משפט השלום דחה ביום 18.9.2020 בקשה לבטל אותה.

נקבע כי ההתראה נמסרה לבאת כוחו של המבקש (להלן: באת הכוח), בהתאם להסכמה בדיון בבית המשפט המחוזי. עוד נדחו טענות באת הכוח כי מעולם לא קיבלה את ההתראה וכי אישור המסירה מזויף, מאחר שלא נתמכו בתצהיר והואיל ובאת הכוח לא התייצבה לדיון.

צוין כי ההתראה נועדה להזהיר את החייב לפני שליחה למאסר אם לא ישלם את החוב, ותכלית זו התמלאה מבחינה מהותית בכך שהמבקש נאסר פעמיים בגין אי תשלום הקנס, ובדיון בבית המשפט המחוזי הובהרה לו אפשרות המאסר. עוד נאמר כי המבקש לא עשה מאמצים להגיע להסדר תשלום מאז החלטת בית המשפט המחוזי, וכי הגיעה העת לנשיאת העונש, בין בתשלום ובין במאסר (בקיצוץ מה ששולם וימי מעצר).

4. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המבקש ביום 2.2.2020, בהסתמך על טעמי בית משפט השלום, ותחילת נשיאת המאסר נקבעה להיום 1.3.2020, בשעה 10:00.

5. מכאן הבקשה שלפניי, שהוגשה היום 1.3.2020, בשעה 9:30 באחד מסעיפיה התבקש לעכב את הליך המאסר עד להחלטה בה.

המבקש טוען כי ההתראה לא נשלחה לבאת הכוח; כי משום כך היה מקום לקיים דיון בעל פה על המרת הקנס במאסר; כי אין די בידיעה מהותית על אפשרות המאסר; כי יש מקום לדון בהטלת עבודות שירות חלף הקנס; וכי גובה הקנס שנותר לתשלום נמוך מזה שצוין בפסק הדין של בית המשפט המחוזי.

6. דין הבקשה להידחות.

כידוע, רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים שבהם מתעוררת סוגיה עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים שבהם עולה חשש שנגרם לו עיוות דין מהותי או אי צדק קיצוני.

עניינו של המבקש אינו נמנה עם מקרים חריגים אלו.

הטענות על קבלת ההתראה מופנות נגד קביעות עובדה ומהימנות שהתקבלו על שתי הערכאות הקודמות, וערכאת ערעור – ודאי ב"גלגול שלישי" – אינה נוטה להתערב בהן (רע"פ 5916/18 אבו חיירה נ' יו"ר הוועדה המחוזית לתכנון ובניה ירושלים, פסקה 15 (27.8.2018)). נוסף על כך, אין בהן היבט עקרוני והן נטועות כל כולן בנסיבות המקרה. משנדחתה טענה זו, אין מקום לתת רשות ערעור אף בהתייחס לטענות על קיום דיון בעל פה ועל ידיעה מהותית.

אשר להטלת עבודות שירות, מדובר למעשה בבקשה לשינוי העונש, ואף היא נסבה על עובדות המקרה.

7. הבקשה נדחית אפוא. ממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, ה' באדר התש"ף (1.3.2020).

ש ו פ ט
